

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140034
NAZWA
OBSZARU Poligon Rembertów

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140034	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Poligon Rembertów

1.4. Data opracowania 2008-02	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Poligon Rembertów (PLH140034)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
21.205

Szerokość geograficzna
52.2819

2.2. Powierzchnia [ha]:
241.93

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL12	Mazowieckie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
2330			45.38		G	A	C	C	C
4030			19.95		G	A	C	C	C
7140			22.92		G	A	C	C	C
91T0			0.65		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze				Ocena obszaru	
		Nazwa					Jakość		

Grupa	Kod	naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1308	Barbastella barbastellus			p	1	3	i	P	M	D			
A	1188	Bombina bombina			p	93	150	i	P	G	C	B	C	C
M	1337	Castor fiber			p	0	4	i	P	M	D			
I	1042	Leucorrhinia pectoralis			p	3	35	i	P	G	B	B	C	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N04	18.61
N17	13.35
N19	48.39
N08	4.79
N07	14.87
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Według podziału fizycznogeograficznego (Kondracki 2002) obszar położony jest w obrębie rozległego kompleksu Lasów Rembertowsko – Okuniewskich porastających wschodnią część Kotliny Warszawskiej (mezoregion Równiny Wołomińskiej(318.78). Zgodnie z podziałem geobotanicznym (Matuszkiewicz 2008) obszar położony jest w Okręgu Równiny Wołomińskiej, Podokręg Okuniewski. Ostoja graniczy z aglomeracją warszawską. Od II połowy XIX w. teren ten wykorzystywany był jako poligon wojsk lądowych. Obszar stanowi bardzo ciekawy przykład rzeźby polodowcowej o specyficznej budowie geologicznej i zróżnicowanym geomorfologicznym krajobrazie. Wśród utworów powierzchniowych dominują holocenyckie eoliczne wydmy paraboliczne i pola piasków przewianych. W centralnej i północnej części obszaru rozciągające się piaszczyste wydmy zróżnicowane są pod względem form morfologicznych. Do rozpowszechnionych należą niewielkie wydmy paraboliczne o zróżnicowanej wysokości i ramionach

otwartych w kierunku zachodnim lub północno – zachodnim. Znacznie rzadsze, ale jednocześnie wyraźnie wyeksponowane w krajobrazie są wydmy o kształcie łuków i wałów. Te ostatnie przekraczają 25 m wysokości względnej. Piaszczystym wzgórzom towarzyszą owalne, płaskodenne, bezodpływowe obniżenia, tzw. misy deflacyjne oraz lokalne zagłębienia terenu wypełnione osadami mineralnymi, organicznymi lub wodą. Jedno z największych takich zagłębień, wypełnione torfem, znajduje się w części południowej i nosi nazwę Bagna Jacka. Ponad 60% obszaru porastają zbiorowiska leśne. Są to głównie bory sosnowe, które reprezentują niemal pełną skalę wilgotnościową siedlisk, od skrajnie suchych po wilgotne.

W granicach obszaru Natura 2000 położony jest rezerwat przyrody „Bagno Jacka” o powierzchni 19,76 ha utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dn. 21.09.1981 r. (MP Nr 26, poz. 231).

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze stwierdzono obecność 4 siedlisk wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej oraz stabilnej populacji 2 gatunków wymienionych w Załączniku II i IV tejże Dyrektywy.

2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi

Siedlisko wykształciło się na wydmach i płaskich terenach równiny, obejmując swoim zasięgiem cały obszar Natura 2000. Dominującym gatunkiem w płatach jest szczotlicha siwa (*Corynephorus canescens*), której towarzyszą takie gatunki jak: jastrzębiec kosmaczek (*Hieracium pilosella*), szczaw polny (*Rumex acetosella*), sporek wiosenny (*Spergula vernalis*), macierzanka piaskowa (*Thymus serpyllum*), kostrzewa owcza (*Festuca ovina*), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris*), turzycza wrzosowiskowa (*Carex ericetorum*), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea*), sit rozpierzchny (*Juncus effusus*). Płaty siedliska budowane są też przez liczne gatunki porostów m.in.: *Cladonia mitis*, *Cladonia subulata*, *Cladonia uncialis*, *Cetraria aculeata*, *Cetraria islandica* oraz mszaki: *Polytrichum piliferum*, *Ceratodon purpureus*. W płatach wykazujących zaburzenia i zdegenerowanych, obecne są gatunki ekspansywne i obce takie jak: trzcinnik piaskowy (*Calamagrostis epigejos*), wrzosowiec cienkoskrzydłowy (*Corispermum leptopterum*) oraz stokłosa dachowa (*Bromus tectorum*), a także robinia akacjowa (*Robinia pseudoacacia*), wierzba kaspijska (*Salix acutifolia*), czeremcha amerykańska (*Prunus serotina*). Widoczna jest również obecność brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*) i sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris*). Biorąc powyższe pod uwagę, reprezentatywność uznano jako doskonałą (A), zaś stan zachowania siedliska oceniono jako średni (C). Względna powierzchnia siedliska przyrodniczego w obszarze nie przekracza 2% (1,14 %) ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym parametr ten również otrzymał ocenę C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C.

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1].

4030 Suche wrzosowiska (Calluno-Genistion, Pohlion-Callunetum, Calluno-Arctostaphyllum)

Płaty wrzosowisk wykształciły się głównie u podnóży wydm oraz na terenie płaskich, dość wilgotnych, piaszczystych obszarów równiny. Na terenie płatów dominuje wrzos (*Calluna vulgaris*), towarzyszą mu głównie kostrzewa owcza (*Festuca ovina*), z mchów rokitnik pospolity (*Pleurozium schreberi*), a w miejscach zniszczenia runi również szczotlicha siwa (*Corynephorus canescens*). Skład gatunkowy płatów różni się w zależności od głębokości poziomu wód gruntowych. Na łagodnych stokach wydm, z głębiej zalegającymi wodami podziemnymi, wykształcają się wrzosowiska borealno-kontynentalne z mącznicą (*Arctostaphylo-Callunetum*), charakteryzujące się znacznym bogactwem gatunkowym porostów. W miejscach z płytko położonym poziomem wód gruntowych (0,5-0,8m) kształtują się zbiorowiska o charakterze suboceanicznym (*Pohlion-Callunetum*), z bogato rozwiniętą warstwą mszystą. Na terenie płatów ma miejsce ekspansja drzew, głównie brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*), sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris*), rzadziej dębu szypułkowego (*Quercus robur*), a w miejscach wilgotnych również topoli osiki (*Populus tremula*). Widoczna jest również obecność gatunków obcych, w tym inwazyjnych jak czeremcha amerykańska (*Prunus serotina*) i robinia akacjowa (*Robinia pseudoacacia*). Biorąc powyższe pod uwagę, reprezentatywność uznano jako doskonałą (A), zaś stan zachowania siedliska oceniono jako średni (C). Względna powierzchnia siedliska przyrodniczego w obszarze nie przekracza 2% (0,20%) ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym parametr ten również otrzymał ocenę C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C.

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1]

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

Siedlisko wykształciło się w bezodpływowych obniżeniach terenu powstałych w obrębie pasa wydmowego. Na części płatów (np. rez. Bagno Jacka) wciąż widoczne są ślady wydobywania torfu, które prowadzono na tym terenie w niewielkiej skali nawet do lat sześćdziesiątych XX w. W obrębie płatów siedlisko jest dość jednorodne, na większości powierzchni budowane głównie przez welnianki (welnianka wąskolistna (*Eriophorum angustifolium*) i rzadziej welnianka pochwowata (*E. vaginatum*)), turzyce (turzyca dzióbkowata (*Carex rostrata*), turzyca nitkowata (*C. lasiocarpa*), rzadziej turzyca sztywna (*C. elata*)) i torfowce (dominacja torfowca kończystego (*Sphagnum fallax*) w warstwie mszystej). W części, płaty siedliska rozwinęły się w postaci mszarów trzęsawiskowych. Na większości powierzchni siedliska stwierdzono ekspansję drzew i krzewów (brzoza omszona (*Betula pubescens*), brzoza brodawkowata (*B. pendula*), wierzba szara (*Salix cinerea*), olsza czarna (*Alnus glutinosa*)), a na najbardziej przekształconych stwierdzono obecność trzcinika lancetowatego (*Calamagrostis canescens*). Postępująca sukcesja przyspieszona została przez niedobory wody na całym obszarze, wynikające z zaburzeń w układzie hydrologicznym terenu (ujemny bilans wodny, powiększający się lej depresji wokół aglomeracji warszawskiej). Biorąc powyższe pod uwagę, reprezentatywność uznano jako doskonałą (A), zaś stan zachowania siedliska oceniono jako średni (C). Względna powierzchnia siedliska przyrodniczego w obszarze nie przekracza 2% (1,73%) ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym parametr ten również otrzymał ocenę C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C.

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1]

91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*)

Płat boru chrobotkowego (*Cladonio-Pinetum*) wykształcił się na stoku niewielkiej wydmy, z luźnym drzewostanem sosnowym (sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*), pochodzącym najprawdopodobniej z naturalnej sukcesji. Charakteryzuje się płatowanym runem, z niewielkim zwarcie chrobotków (*Cladonia* spp.), pozostających jednak w dobrej kondycji. Charakterystyczną cechą płatu jest obecność na jego terenie gatunków nieleśnych. Związane jest to z niską grubością warstwy organicznej (poziom O). Taka grubość jest jednak odpowiednia i dobrze rokuje trwałości płatu. Z uwagi na regres siedliska 91T0 w regionie (Zaniewski i in. 2012), wartość płatu jest duża. Teren pozostałych borów sosnowych, zlokalizowanych na piaskach wydmych poza płatem w granicach obszaru Natura 2000 Poligon Rembertów nadaje się do przywracania borów chrobotkowych. Biorąc powyższe pod uwagę, reprezentatywność oceniono jako znaczącą (C), zaś stan zachowania siedliska oceniono jako średni (C). Względna powierzchnia siedliska przyrodniczego w obszarze nie przekracza 2% (0,01%) ogólnej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska przyrodniczego w obrębie kraju, w związku z czym parametr ten również otrzymał ocenę C. Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C.

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1]

1188 kumak nizinny *Bombina bombina*

Występowanie gatunku na Poligonie Rembertów notowano w latach 2008 i 2011 r. Niniejsze obserwacje potwierdziły także badania prowadzone w 2012 r. w związku z przystąpieniem do sporządzenia planu zadań ochronnych oraz w 2018 r. podczas prac związanych z uzupełnieniem stanu wiedzy o obszarze Natura 2000. W 2018 r. stwierdzona populacja kumaka w granicach obszaru wynosiła ok. 93 odżywiających się samców oraz ok. 130 samców w jego otoczeniu. Siedlisko kumaka stanowią niewielkie, wypełnione wodą zagłębienia terenu, rozlewiska oraz zbiorniki wodne charakteryzujące się występowaniem m.in. płyciczn. W przypadku części stanowisk zidentyfikowano w otoczeniu stanowisk postępujący proces sukcesji wtórnej (zadrzewienia, szuwar), ograniczający dostęp światła do zbiorników. Wielkość populacji gatunku i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej nie przekracza 2% a co za tym idzie parametr stanu populacji otrzymał ocenę C, zaś stan zachowania ocenę dobrą (B). Stanowisko gatunku nie należy do izolowanych, dlatego też parametr izolacji oceniony został na poziomie C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania gatunku). Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C.

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1,2]

1042 zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*

Pierwsze informacje o występowaniu zalotki większej na terenie obszaru Natura 2000 pochodzą z lat 2010-2011. Dostatecznie liczne występowanie tego gatunku odnotowano również w trakcie badań prowadzonych w 2012 r. Wizyty terenowe przeprowadzane w okresie aktywności imago pozwoliły stwierdzić każdorazowo co najmniej kilkanaście osobników tego gatunku, w tym również osobniki kopulujące (przy 5 kontrolach liczba

osobników dorosłych wynosiła od 12 do 35). O skutecznym rozrodzie i stałym zasiedleniu obszaru Natura 2000 świadczy także fakt obecności larw zalotki większej w wodach tamtejszych torfowisk. W 2018 r. wyniki przeprowadzonych badań wskazują na obecność stabilnej populacji gatunku w obszarze, która znajduje tutaj bardzo dobre warunki do rozrodu i rozwoju. Obecność blisko położonych i niewielkich zbiorników wodnych w otoczeniu terenów leśnych (stanowiących swego rodzaju bufor) stanowi istotne dla regionu siedlisko zalotki większej. Populacja zalotki większej w obszarze Natura 2000 występuje w typowym dla gatunku siedlisku, zajmując niewielkie zbiorniki wodne w obrębie terenów torfowisk i w otoczeniu gruntów leśnych. Ogólna ocena populacji określona została jako niezadowolająca (U1), przy czym okresowo może wykazywać tendencję do oceny właściwej (FV). Ocena siedliska w obszarze (i na wszystkich 3 stanowiskach) określona została jako właściwa (FV), podobnie jak perspektywy zachowania. W przypadku oceny ogólnej jest ona determinowana przez ocenę populacji i również określona została jako U1 (wykazując tendencję do okresowej oceny FV). Posiadane dane wskazują na możliwą zmienność liczebności w kolejnych sezonach, co uznać należy za efekt naturalnej fluktuacji populacji zalotki większej. Z uwagi na dwuletni cykl życiowy przewidywać można, że zmienność taka (szczególnie w odniesieniu do obserwowanych imago) może się powtarzać i spadek liczebności w jednym tylko sezonie nie jest tożsamy z pogorszeniem stanu ochrony tego gatunku. Wielkość populacji gatunku i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej mieści się w granicach $15\% \geq p \geq 2\%$ (3,5-5%), a co za tym idzie parametr stanu populacji otrzymał ocenę B, podobnie stan zachowania gatunku (B). Stanowisko gatunku nie należy do izolowanych, dlatego też parametr izolacji oceniony został na poziomie C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania gatunku). Ocenę ogólną określono metodą najlepszej oceny eksperckiej i nadano jej wartość znaczącą – C. Za zasadne uznaje się uwzględnienie gatunku w SDF obszaru jako przedmiotu ochrony. Wiążące zapisy co do kwalifikacji jako przedmiot ochrony znajdują się w punkcie 3.2.

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1, 3].

1337 bóbr europejski *Castor fiber*

Obecność gatunku została odnotowana podczas prac nad dokumentacją do planu zadań ochronnych (przekazy ustne, obecność zgrzyzów oraz kilkuletniego żeremia na obszarze Bagna Lisiego). Szacuje się, że bobry bywają w granicach obszaru Natura 2000 jedynie okazjonalnie. Z tego względu populację ocenia się jako nieistotną (D).

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1].

1308 mopek *Barbastella barbastellus*

Zimowisko mopka znajduje się w podziemnym schronie w uroczysku Złota Lipa na północny-zachód od Lisiego Bagna. W latach 2001-2009 zimowało tu od 0 do 3 mopek. Ostatni raz 3 zimujące osobniki odnotowano w 2004 r. W 2009 r. obserwowano 1 mopka. W trakcie nasłuchów prowadzonych wiosną i latem 2012 r. nie zarejestrowano obecności tego gatunku. Brak tego gatunku w okresie rozrodczym mógł być związany z brakiem w granicach obszaru Natura 200 lasów grądowych preferowanych przez ten gatunek. Niewykluczone, że w okresie rozrodczym gatunek występuje w lasach nad rzeką Długą. Z tego względu populację ocenia się jako nieistotną (D).

Oceny stanu zachowania siedliska dokonano w oparciu o dokumentację planu zadań ochronnych [1].

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	E03		o
H	I01		i
H	I02		i
H	K02.01		i
M	J02.05		b

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03		o
H	A04		o

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne, O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Dokumentacja planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Poligon Rembertów PLH140034, pod kierownictwem Narodowej Fundacji Ochrony Środowiska, Warszawa 2012 r.2. FPP Enviro - Ekspertyza przyrodnicza Raport z inwentaryzacji i oceny siedlisk gatunków płazów – kumaka nizinnego Bombina bombina oraz traszki grzebieniastej Triturus cristatus w obszarze Natura 2000 PLH140034 Poligon Rembertów, Warszawa 2018 r.3. Gobio Usługi Przyrodnicze - Ekspertyza przyrodnicza zalotki większej w obszarze Natura 2000 Poligon Rembertów PLH140034, Toruń 2018 r.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	7.51	PL04	99.96		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Bagno Jacka	*	7.51

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Poligon Rembertów PLH140034 Link: https://edziennik.mazowieckie.pl/legalact/2019/15516/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140034

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--